

הדלקת נרות: 19:14

צאת שבת: 20:25

מוצ"ש לר"ת: 21:21

הזמנים לפי אופק ירושלים

שבת
מברכין!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

קחו הפסקה

אם עשינו את כל האמור לעיל, ובלבנו אנו עדיין לא שלמים עם ההחלטה, אז נצא להפסקה.

אין כמו לומר את האמת. ולכן, כדאי לומר לצד השני, (שאולי כבר החליט), שאני עדיין בספק, ולכן אני רוצה לצאת לפסק זמן ולחשוב עם עצמי ולאחר מכן לקבל החלטה לכאן או לכאן.

מומלץ שפסק הזמן ימשך בין שבועיים לחודש. כדי שנוכל 'לנקות את הראשי' בפרק זמן זה, ולחשוב באופן לא משוחד, אסור לנו ליצור קשר כלשהוא עם הצד השני. לא קשר טלפוני, לא הודעות טקסט, ולא מפגשים אקראיים.

לאחר זמן זה עלינו לשאול את עצמינו שתי שאלות חשובות:

1. האם הבחורה עדיין נמצאים אצלנו בזיכרון?

2. אם נחתוך את הקשר, האם אני מרגישה/ה שהפסדתי משהו?

אם אנו מרגישים שכמעט ואין אנו זוכרים את המיועד, ואין זו אבדה גדולה כל כך להפסיד אותו, אז כדאי שנתקדם קדימה לבן הזוג הבא. אבל אם לאחר זמן זה אנו מרגישים שזהו זה, ואין עוד בלתו, אז כדאי לצאת למספר פגישות ענייניות נוספות, ואחרי כן לקבל החלטה סופית.

בשלב ההתלבטויות כדאי תמיד להתפלל ולייחל שאם זה 'לא' אז שהשני יגיד את ה-'לא'!

אם אני אומר את ה-'לא', אז תמיד יהיו לי נקיפות מצפון - 'אולי אני ברחן...', או 'אולי אני קפדן...' ותהיה לי הרגשה שאני דחייתי את הזיווג והמזל שלי. אבל אם השני אמר את ה-'לא', סימן שזה משמייים, מפיין שהחלטה לא באה מצדי, וזה איתות גדול ונפלא שזה לא זה. כאן המקום לדבר על נושא המרדף אחרי הזיווג.

אם אחרי מספר פגישות אמרו לכם 'לא', אז לא כדאי להילחם ולרדוף אחרי אותו זיווג שלכאורה התפספס. אדרבא, אם יש איזשהו סיכוי שהזיווג הזה יחזור, אז המרדף והלחץ גורמים לדחייה סופית.

במרדף כזה אנו משדרים חולשה, ואת היותנו במקום שלא ראוי להערכה. לעומת זאת, הימנעות ממרדף ומהתקשרות חוזרת, תראה לצד השני שיש לנו עמוד שדרה, ובכך נשדר עוצמה, ואז אולי יש סיכוי שהזיווג הזה יחזור.

(מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

מידת הסבלנות

"יִפְקֹד ה' אֱלֹקֵי הַרוּחֹת לְכָל בֶּשָׂר אִישׁ עַל הַעֲדָה ... וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ אֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נּוּן אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ"

משה רבינו ביקש שהקב"ה ימנה מנהיג לעם ישראל, שידע לסבול את כולם. וכן רש"י פירש: 'אלהי הרוחות. למה נאמר: אמר לפניו, רבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך דעתו של כל אחד ואחד, ואינן דומין זה לזה, מנה עליהם מנהיג שיהא סובל כל אחד ואחד לפי דעתו.'

מכאן למדנו שהמנהיג חייב להיות סבלן שיכול להלוך כנגד רוחו של כל אחד ואחד, כי יש אנשים שהם טרחנים נודניקים קשים ערמומיים וכד' וצריך להתנהג עם כל אחד ואחד שלא ירגיש דחוי ומבוזה.

במקום אחר הסברנו שהשורש של המילה 'לסבול' הוא סבל. ואם נוציא את הניקוד הרי לפנינו סבל. כלומר שהמנהיג צריך להיות כמו סבל שנושא על שכמו תלויות כל אחד ואחד ולא כועס ומתרגז. וכך היה משה רבינו שהצטיין במידה זו ובמשך כל 40 שנה התרגז רק 3 פעמים.

מהיכן נובעת מידת הסבלנות? ממידת הענווה. העניו אינו כועס. כפירוש רש"י על המילה עניו: שפל וסבלן. שהשפלות והענווה מביאים לידי סבלנות. מהיכן למדנו שיהושע היה עניו? מכך שהיה מסדר את הספסלים בבית המדרש לפני השיעור של משה רבינו ולאחריו, זה מורה על מידת הענווה.

כי במנהגו של עולם, המשרת והעוזר של הרב הראשי מקבל כבוד מהעם כמו הרב עצמו, כמאמר חז"ל (בראשית רבה טז' ג'): 'עבדא דמלכא - מלכא', כלומר העבד של המלך הוא מלך בעצמו. ויהושע לא החזיק מעצמו ודאג לתלמידים שיהיה להם נח ללמוד.

מסופר על רבי משה פיינשטיין שהיה גדול הדור ורבה של כל אמריקה, שהיה אדם עניו מאד למרות ידיעתו המופלגת בכל חלקי התורה. ובאותה עונה שהיתה בו הוא הנהיג את יהדות אמריקה. לאחר פטירתו בעת שהמשפחה ישבו שבעה הגיע ערב שבת והנה הטלפון מצלצל בבית הרב.

קם אחד מהקרובים וענה. נשמע מצידו השני של הקו קולה של אשה מבוגרת שאמרה: רבי משה תוכל לומר לי מתי נכנסת השבת? אמר לה אותו קרוב, ראשית, רבי משה כבר נפטר ע"ה, ושנית, איך את מטריחה את גדול הדור לשאול מתי נכנסת השבת? תאמרי לי את כתובתך ונשלח לך לוח שנה.

ענתה אותה גברת: כבר 40 שנה אני שואלת את רבי משה מתי נכנסת השבת הוא אומר לי רק רגע הולך ללוח בודק את הזמן חוזר לשיחה אומר לי את השעה ואומר לי גוט שאבעס.

ואתה אומר לי נשלח לך לוח שנה? ... הרי לפנינו מנהיג שיודע ללכת כנגד רוחו של כל אחד, לא מתרגז וגם לא מאבד סבלנות.

יהושע הצטיין כאמור במידת הענווה וזכה להיות מנהיג אף על פי שבדורו היו גאונים עצומים בתורה כעתניאל בן קנז ודומים לו. ובכל זאת יהושע נבחר להיות המנהיג הבא. מכאן אנו לומדים שהמנהיג צריך אורח רוח יותר מאשר להיות גדול בתורה.

שבת לשום ומבורך
אבנר קוואס

כופר אחד נפטר לבית עולמו, אך בנו ממשיך דרכו לא ידע באיזה מקום נמצא אביו בשמים, אם בגהינם או בגן עדן, ולכן עשה שאלת חלום: "אבי היכן אתה בעולמות" שאל הבן. האב התגלה אליו ואמר לו: "בני דע לך כי אני מתעורר כל יום בשעה 9 בבוקר ובארוחת בוקר שלי אני אוכל חסה וגזר, וכן חוזר חלילה בארוחת צהרים, וכנ"ל גם בארוחת הערב" שואל אותו בנו: "זה מה שנותנים לאכול בעולם הבא?" עונה האב: "אני לא בעולם הבא, אני שפן באוסטרליה..."

בדיחה

סלנג

מחר האבא יספר בדיחה והילד יאמר לו: אתה אבא 'גנוב'. איך זה נראה בעיניכם? וכן, אפשר לומר - התפקענו מצחוק, ולא לומר - נקרענו מצחוק. יכול להיות שחלק מהקוראים ירימו גבה ויאמרו - מה גם את זה לא אומרים! אבל כשאנו מדברים על נקיות הלשון, הכל כלול. כשמדברים אפשר להשתמש במילים יותר עדינות כדי לבטא את מה שאנו רוצים. לדוגמה, בני המשפחה ישבו בפינת האוכל לארוחת צהרים. לפתע האמא הבחינה בטיטול שהונח בפינה ולא נזרק לאשפה. אמרה האמא: תזרקו את הטיטול, זה מסריח... הילד שמע את המילה 'מסריח', ואמר לאחותו: מסריחה. אמר לו האבא: מי לימד אותך להגיד את זה? ושוב אנו שואלים מי לימד אותך? אמא אחרת אמרה: תזרקו את הטיטול, יש פה ריח לא נעים... זה כבר נשמע אחרת. צריך להעלות את רף הדיבור לרמה כזו, וזה אפשרי. הכל תלוי בכח הרצון ובעקביות.

צריך להזהר שלא להכניס סלנג ומילות רחוב הביתה, כי הבית אינו רחוב ולא מועדון. בתקופתנו נכנסה מילת סלנג לא נקיה שמרוב שאנו משתמשים בה אנו לא מבינים למה היא כל כך גרועה. לדוגמה, אבא קנה לאמא שעון חדש לכבוד היומולדת שלה. במעמד כל בני הבית הוא הגיש לה את השעון. האמא התרגשה והודתה לאבא במילים נרגשות, וניסתה לעונד את השעון. היא גילתה שהאבזם לא נסגר... אחרי מספר ניסיונות היא אמרה בקול רם: איזה אבזם 'דפוק' זה... קוראים יקרים, הידעתם שהמילה 'דפוק' היא מילה לא נקיה? המילה הזאת הגיעה מהפושעים שברחוב. היא כל כך השתרשה עד שאנחנו לא מרגישים בזה בכלל. הילד שמע את תגובת אמו, פנה לאחותו לפני השינה ואמר לה: 'דפוקה'. אמא כל כך נסערה וכעסה ואמרה לו בקול רועם: מי לימד אותך את המילה הזאת? נו, מי לימד אותך? האמא היא המורה. דוגמה נוספת. אבא ישב על הספה ובנו בן העשר ישב לידו וסיפר בדיחה. האבא נהנה מהבדיחה ואמר לו: אתה 'גנוב', אתה יודע! מהיכן בדיוק האבא גנב את הילד? 'גנוב' זוהי מילה של רחוב.

עמל התורה

מעשה שהיה באברך, מופלג בתורה ויראת שמים, שבנו הקטן נפצע, והזקק לטיפול בבית החולים. האב שהה עם בנו בביה"ח במשך כל היום כולו, ולקראת ערב שוחררו לביתם. חשב האברך בליבו, שמאחר ובמשך כל היום לא התאפשר לי ללמוד בצורה מסודרת, אולי הלילה, שהוא ליל שישי, אעשה 'משמר', ואלמד עד הבוקר בבית המדרש. ביקש מאשתו ללכת ללמוד כל הלילה, והיא הסכימה לכך בחפץ לב. פנה אפוא האברך לבית המדרש, פתח את הגמרא והחל ללמוד במרץ. אך לא עברו דקות ספורות, ונרדם על גבי השולחן. התעורר וניסה להמשיך ללמוד, ושום נרדם. החליט האברך שמה שנחוץ לו כעת כדי להתעורר ולהמשיך ללמוד במרץ, זה כוס קפה חם. והנה, בקומת הכניסה של אותו בית מדרש יש מכונת קפה אוטומטית. הוא ניגש למכונה, מכניס ידו לכיס כדי להוציא את הארנק, ולהפתעתו הוא מגלה, ששכח את הארנק בבית... אם אשוב לביתי, חשב בליבו, אני עלול להישאר בבית וללכת לישון, ולא לסיים את המשמר. אמר האברך לעצמו, וכי יעלה על הדעת שכל הלימוד שלי תלוי ועומד על כוס הקפה?! אלך ויאשבור! את השינה בלימוד מתוך התלהבות! ואכן עמד האברך על רגליו, והחל ללמוד בניגון ע"ב במיוחד. היצר הרע ניסה לשכנעו שהוא לא יחזיק כך מעמד זמן רב, ולכן כדאי להפסיק את הלימוד כבר עתה, אך הוא 'הרגיז' עליו את יצרו הטוב, שטען כנגדו שכל עוד הוא מחזיק מעמד ימשיך ללמוד, וה' יעזור הלאה. לא חולפות דקות אחדות, והוא שומע את הדלת נפתחת. מאן דהוא נכנס לבית המדרש, כשכוס קפה מהביל בידו. האורח, שמידענו האברך לא הכירו כלל, פנה אליו ושאל: "אולי תרצה לשתות כוס קפה חם?" התלמיד חכם היה כבר בטוח שמדובר ב... אליהו הנביא. "מה פתאום החלטת להביא לי כוס קפה?!", תמה בפניו. האורח, משיב ומספר לו, "זה עתה חזרתי מחתונה, וחפץ הייתי ללגום כוס קפה חם. הכנסתי את השקלים למכונה, והנה יוצאת כוס הקפה עם החלב". "אבל פתאום נזכרתי, שבחתונה אכלתי מנה בשרית, ועדיין אסור לי לשתות את הקפה חלב היה לשפוך את הקפה החם, ולכן עליתי לבית המדרש, על מנת לחפש מישהו שאוכל לתת לו את הקפה... והנה לפניך כוס הקפה!" בירך התלמיד חכם בהתרגשות על כוס הקפה, והמשיך ללמוד ברעננות ובשקידה מופלאה עד לאור הבוקר. סיים התלמיד חכם, שהמעשה המופלא שאירע עמו, יכול ללמדנו על דרכו של האדם בעבודת הבורא שהנה כשגמר בדעתו שהוא באמת רוצה ללמוד, ואינו מוותר, אלא יוצא למלחמה נגד היצר, מיד שלח הקב"ה עזרו מקודש.

סיפור לשבת

הרמ"א זצ"ל

רבי משה איסרליש נולד בשנת ה'ר"פ בעיר קראקא לאביו רבי ישראל איסר'ל, שהיה עשיר גדול ומראשי הקהילה, ואחד משני סוחרים יהודים, שהמלך הפולני, זימונד, העניק להם רישיון לפתוח חניות מסחריות ללא כל הגבלה. רבי ישראל החזיק עסק גדול של אריגים, ומפני כבוד השבת היה נוהג לסגור את החנויות בערב שבת כבר בשעה 12 בצהרים. זאת ידעו כל לקוחותיו, אפילו שהחנות תהיה מלאה בקונים, יכריזו רבי ישראל בדיוק בשעה 12 על נעילת החנות, ולא יעזרו תחנוניו של אף אחד. פעם, ביום ששי, נכנס לחנות סוחר גדול וביקש לרכוש כמות נכבדה מאוד של סחורה. רבי ישראל איסר'ל מדד לו בדיוק את כמות הסחורה שביקש, והגיש לו את החשבון. הסוחר אמר לבעל החנות שהוא זקוק לכמות יותר גדולה של סחורה, אבל השעון הראה כבר על השעה 5 דקות לפני 12 וכיון שההכנה והמידה של כמות כזו, תארך זמן רב, הציע אפוא ר' ישראל לסוחר לדחות את סיום העסקה ליום ראשון. אולם, הסוחר דחה את ההצעה באומרו שיש עוד זמן רב עד לכניסת השבת, ואם לא יגמרו ביניהם עכשיו, יבטל את כל העסקה. רבי ישראל הסביר לו שכך הוא נוהג תמיד, שבשעה 12 של יום ששי, הוא סוגר את החנות, וגם עכשיו לא ישנה את מנהגו, גם אם מדובר בעסקה גדולה שיש בה חשש הפסד מרובה. הסוחר לא האמין למשמע אוזניו, והיה בטוח שהמוכר היהודי מהתל בו. וכי מי יהיה מוכן לתת לרווח שכזה לחמוק מבין אצבעותיו?! אבל כאשר השעון הצביע על השעה 12:00 ביקש רק ישראל סליחה מהסוחר, ביקש ממנו לעזוב את המקום, וסגר את החנות על מנעול וברח. בליל שבת גילו לר' ישראל מן השמים שהיה זה עבורו ניסיון מן השמים, לבדוקו האם יתפתה לרווח הגדול, וישאר בחנות, או שמא כבודה של השבת יעמוד גם הפעם מול עיניו, והוא לא יוותר על מנהגו הקבוע. מאחר שעמדת בניסיון, תזכה להוליד בן שיאיר את עיני העולם כולו, הבטיחו לו מן שמיא.

לקבלת סרטונים, ניוזלטר וזמני הרצאות

בנושאי זוגיות וחינוך ילדים

מאת הרב אבנר קוואס שליט"א

ניתן להצטרף לקבוצת ה WhatsApp

להצטרפות לחצו כאן

הצטרפו עוד היום!

או ע"י בקשת הצטרפות לטלפון

0552-766-799

הדרכת חתנים וכלות

סדריכי חתנים ומדריכות כלות מקצועיים ומנוסים סוסמכים ע"י הרב אבנר קוואס, בכל רחבי הארץ.

1599-59-59-39